

Капустяна вода

— Але ж бабуся та-а-ака нудна-а-а, — сказав Бен. Надворі стояв холодний листопад. Був вечір п'ятниці і, як завжди, Бена підштовхували в спину до батькового автомобіля. І знову він мав залишитися в тому моторошному бабусиному будинку на всеньку ніч. — Усі старі такі.

— Не смій говорити таке про бабуся, — тихо сказав тато, впираючись своїм гладким животом у кермо сімейного коричневого автомобіля.

— Я ненавиджу бувати в неї, — запротестував Бен. — У неї не працює телек. Усе, чим вона хоче займатися, це грати у «Вгадай слово». І від неї тхне капустою!

— Чесно кажучи, від неї таки пахне капустою, — погодилася мама, наводячи марафет перед маленьким люстерком.

— Жінко, ти ж наче маєш мене підтримувати, — буркнув тато. — Ви дуже перебільшуєте — від мами часом трохи пахне вареними овочами.

— А можна, я піду з вами? — благав Бен. — Обо-жнюю бальські танці, — збрехав він.

— Це називається «бальні танці», — виправив тато, — і ти їх не любиш. Ти ж сам сказав, що краще їстимеш свої кози, ніж дивитимешся це лайно.

Бенові мама й тато любили бальні танці. Часом хлопцеві здавалося, що вони любили танці більше, ніж його. Щосуботи увечері по телевізору показува-ли шоу «Танці з зірками», де відомі артисти танцю-вали у парі з професійними танцівниками. Цю те-лепрограму батьки ніколи не пропускали.

Насправді, якби у їхньому будинку сталася по-жежа і в мами був вибір: винести блискучу балетку, в якій одного разу танцював Флавіо Флавіолі (ся-ючий засмаглий серцеїд-італієць, який з'являвся у кожній серії шоу), чи власну дитину, то Бен був упевнений, що вона побігла б по черевик. І цього вечора мама і тато йшли в концертну студію, щоб подивитися «Танці з зірками» наживо.

— От я не розумію, Бене, чому ти не позбудеш-ся своїх фантазій стати сантехніком і не займешся професійно танцями? — запитала мама. Машина сіпнулася на нерівному «лежачому поліцейському», і мамин олівець для губ розмазався по всій її щоці.

У неї була звичка фарбуватися в машині, й це приводило до того, що часто вона приїздила кудись розмальована, мов клоун. — Уяви собі, просто спробуй уявити, що ти міг би танцювати у «Танцях з зірками»! — захоплено додала вона.

— Тому що гарцювати отак по сцені — це тупо, — відповів Бен.

Мама пхикнула і потяглася по носову хустинку.

— Бене, ти засмучуєш свою маму. А зараз будь хорошим хлопчиком і просто помовчи, — суворо промовив тато, підвищуючи гучність музики, що лунала з колонок. І, звичайно, це була музика, під яку танцювали у «Танцях». На обкладинці красувався напис «50 золотих хітів від найкращого ТВ-шоу». Бен ненавидів цей диск не в останню чергу через те, що він уже чув кожен трек мільйон разів. Тепер прослуховування заслуханого до дірок диска вже більше нагадувало тортури.

Бенова мама працювала в манікюрному салоні «Нігті Гейл». Оскільки клієнтів було мало, мама та старша пані (як це не дивно, на ім'я Гейл) увесь час розважалися тим, що робили одна одній нігті. Полірували, чистили, обрізали, зволожували, покривали захисним шаром, полірували, нарощували, лакували, підпилювали і фарбували. Протягом усього дня вони займалися власними нігтями (якщо, певна річ, Флавіо Флавіолі не показували в денному ефірі).

Це означало, що мама завжди приходила додому з надзвичайно довгими різнокольоровими пластиковими нарощеннями на кінцях пальців.

Бенів тато працював охоронцем у місцевому супермаркеті. Вершиною його двадцятирічної кар'єри було затримання старого, який приховав дві пачки маргарину в штанях. І хоча зараз тато став надто гладким, щоб бігати за всілякими крадіями, він упевнено міг заблокувати їм шляхи відступу. Батьки познайомилися тоді, коли тато помилково звинуватив маму в крадіжці пакета чипсів. За рік вони побралися.

Машина вивернула за ріг на Грей Клоуз, де визирав з-під землі одноповерховий будиночок бабусі. Це була одна з цілої низки таких самих похмурих маленьких хаток, населених здебільшого літніми людьми.

Автомобіль зупинився, Бен повільно повернув голову в напрямку будинку. Біля вікна вітальні в очікуванні стояла бабуся. Вона чекала і чекала. Постійно чекала на приїзд онука. «Як довго вона там стоїть? — подумав Бен. — Може, ще з минулого тижня?»

Бен був її єдиним онуком і, наскільки йому було відомо, до неї більше ніхто не приїздив.

Бабуся махнула йому рукою і всміхнулася. Бен ледь спромігся у відповідь натягнути на насуплене обличчя усмішку.